

”

Al die jaren stond Tika op de voorgrond; nu komt er ruimte voor mij.

MAROESJA

LACUNES

: MAROESJA

Actrice, kunstenares en schrijfster Maroesja Lacunes groeit op in een artistiek, maar door huwelijksmalaise en familiegeheimen verscheurd gezin. Moeder is zangeres, vader variétéartiest. Voor de drie kinderen is weinig oog. Alle aandacht gaat naar vader Tobias Lacunes, die als Toby Rix optreedt met zijn 'toeterix', een zelf gefabriceerd instrument. In later jaren zal ze gaan schilderen en schrijven, maar in eerste instantie trekt het theater: "Daarin voelde ik me gezien." Ze verdient haar sporen in jeugd- en volwassenentoneel, regisseert amateurgezelschappen, maakt voice-overs voor animatiefilms, duikt op in tv-programma's als *12 steden*, *13 ongelukken* en *Onderweg naar Morgen ...* en toch vergaart ze met één specifieke rol eeuwige roem. Dat is die van Tika in *Ti Ta Tovenaar* - een kinderserie die van 1972 tot 1974 dagelijks op tv komt en zó vaak wordt herhaald dat-ie in het collectief geheugen belandt. Ze refereert eraan in *De Tovenaarsdochter*, een louterende autobiografie: dingen waarmee ze jarenlang worstelde, hebben haar niet langer in hun greep.

ontdekken

Ik geniet steeds meer van het ouder worden. Ik realiseer me ook steeds beter dat het leven kostbaar is, en dat 'leven' iets anders is dan overleven. Ik wil nog zo veel ontdekken. Eerst was ik actrice, daarna ben ik gaan schilderen en vervolgens etsen. En toen was het moment daar om te gaan schrijven. Weer een nieuwe fase, een nieuwe skill. En bovendien iets dat ik mijn hele leven al heb willen doen. Daarin ontdek je van alles. De techniek, je stijl. Maar wat ik ook merkte: dat ik met dit medium dichterbij mezelf kon komen, bij de bron. Dat is toch waar je naar op zoek gaat.

onderzoek

In de afgelopen jaren ben ik gegroeid als mens en schrijver. Ik heb schrijfcursussen gevolgd. Met drie mensen uit één ervan ben ik doorgegaan als clubje. Door mee te leven, mee te lezen, te luisteren en kritiek te geven, hebben we elkaar opgetild. Het is bevrijdend als je de lef hebt om ergens naartoe te gaan waar het pijn doet. Naar mijn ervaring wordt het monster een stuk minder eng als je het naar het daglicht trekt. Met mijn boek heb ik dat gedaan. Ik móést het gewoon weten: waarom bracht elke ontmoeting met mijn familie zo veel onrust bij mij teweeg? Het was zo'n mistige puinhoop, daar moesten wat contouren omheen. Dat is gelukt. Een enorme opluchting.

alter ego

Oorspronkelijk wilde ik actrice worden van het grote toneel. Ik was gek op Ellen Vogel, met wie ik ook heb gewerkt. Dat was een grande dame, maar op een prettige manier. Daar hou ik van. Ikzelf ben mijn hele leven lang geïnterviewd als Tika. Dan ben je na drie vragen klaar. Ja, het was leuk. Ja, ik heb plezier gehad. Ja, mensen herkennen me nog steeds. Nu word ik op basis van mijn autobiografie bevroegd over mijn echte leven. Al die jaren stond Tika op de voorgrond; nu komt er ruimte voor mij. Dat was niet wat ik beoogde, maar ik vind het wel uiterst prettig.

lessen leren

Levenswijsheid krijg je niet cadeau, je moet er je best voor doen. Elke keer leer je een beetje bij, en dan vergeet je het weer en doe je iets stoms ... en zo moet het, want het kan niet anders. Ik ben altijd een eenling geweest, leefde liefst teruggetrokken. Maar ik heb inmiddels geleerd hoe belangrijk het is om vrienden te maken en die te koesteren. Ik heb nu ook meer aandacht voor mensen om me heen. Als je jonger bent, race je overal langs. Dat heb ik ook gedaan, te hard lopen. Niet letterlijk maar figuurlijk: je moet dit, je moet dat. Ik wil nog steeds veel, maar het moeten is ervanaf. Daardoor geniet ik meer. Ik ben ook opener geworden en oordeel minder snel over anderen - een uitgesproken prettig gevoel. Wat mij betreft houdt het nooit op, verandering.

voorbeeld

Ik hoor mijn moeder nog zeggen: "Ik ben te oud om te veranderen." Terwijl ze krachtiger en positiever in het leven stond dan mijn vader, en op latere leeftijd haar leven juist nog wel heeft omgegooid. Helaas is ze kort erop plotseling overleden. Ze was nog maar zeventig. Mijn vader daarentegen was aan het eind van zijn leven ongelukkig. Morrend en brommend is hij doodgegaan, wóédend. Ik dacht: zo wil ik het niet meemaken. Je moet accepteren dat dingen veranderen als je ouder wordt. Mijn vader ontkende het verschijnsel ouderdom volkomen. Hij vond min of meer dat hij er recht op had om fris en fruitig 104 te worden.

kleurrijk

Henna gebruik ik al sinds 1981. Ik vond mezelf toen een beetje een grijze muis. Omdat ik geen zin had me uitbundig te kleden, koos ik voor opvallend haar. Wat ik heerlijk vind: nu mijn huid steeds witter wordt, knalt mijn haar alleen nog maar méér. Ik heb weleens overwogen om het te laten uitgroeien, maar na jullie foto's is dat geen optie meer.

